

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/27/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114011543
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3114011543.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Ondreja Samaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. júla 2019 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry v Trenčíne v trestnej veci obžalovaného

O. Y.,

nar. X.XX.XXXX v I., trvale bytom K. Z. A., X. XXX/XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov v inej trestnej veci,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6T/115/2014 zo dňa 14.12.2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 14.12.2018 sp. zn. 6T/115/2014 bol obžalovaný O. Y. podľa § 285 písm. c/ Tr.por. oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Trenčín zo dňa 03.09.2014, sp. zn. 1 Pv 362/13/3309-41 pre skutok právne posúdený ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona a porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že dňa 12.03.2013 v čase okolo 01.35 v U. na A. E. č. XX násilím prekonal vstupné dvere do hotela A., čím sa dostal do vnútra hotela, kde otvoril zatvorené ale neuzamknuté dvere na izbe L. kde v tom čase spal poškodený A. Y. a W. E. a následne z izby odcudzil voľne položený vak patriaci poškodenému s obsahom tri mobilné telefóny zn. E. nezisteného typu a výrobného čísla, dve peňaženky, obálku so služobnými peniazmi v sume 249,23 Eur, patriace poškodenej spoločnosti Y. M., fotoaparát, navigáciu, peňaženku s obsahom 360,-Eur a koženú peňaženku s obsahom osobných dokladov spolu s hotovosťou 600,-Kč a dve platobné karty L. pričom jedna bola poškodeného a druhá poškodenej spoločnosti, služobný modem na internet s výstupom na Q., následne páchatel", po tom, ako odišiel z hotela vykonal v čase od 02:00 do 02:03 v bankomate K., G. XX, P., tri nepovolené výbery z bankomatovej karty poškodenej spoločnosti v sumách 500,-Eur, 500,-Eur, 300,-Eur a jeden neúspešný výber v nezistenej sume a z bankomatovej karty poškodeného vykonal jeden neúspešný výber v sume 500,-Eur, čím svojím konaním spôsobil poškodenému A. Y. vo vi škodu vo výške 383,-Eur a poškodenej spoločnosti Y. M. a.s. škodu vo výške 1599.23 Eur, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. súd odkázal poškodených A. Y., K., D. XX, XXX XX Z. a spoločnosť Y. a.s. M. a.s., J. XXX/XX D., XXX XX Z. 8, s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaním prokurátora. V písomných dôvodoch odvolania prokurátor namietal, že súd rozhodol na základe nesprávneho posúdenia skutkových zistení a dostatočne sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Okresný súd Trenčín v predmetnom rozsudku posúdil skutkový stav výlučne v prospech obžalovaného, pričom v prípravnom konaní, ako aj konaní pred súdom, boli preukázané skutočnosti, ktoré podľa jeho názoru pri ich správnom právnom posúdení, dostatočne preukazujú vinu obžalovaného. Súd v rozsudku konštatuje, že znaleckým dokazovaním pravdivosť tvrdenia svedka A. A., že osoba na vyhotovených snímkach je obžalovaný nebola vylúčená ani potvrdená. Vzhľadom k tomu, že rozhodnutie súdu o vine nemôže byť založené na pravdepodobnosti, ale na istote, pričom znaleckým dokazovaním nebola osoba na vyhotovených snímkach identifikovaná ako obžalovaný, pričom znaleckým dokazovaním nebol obžalovaný stotožnený ani v miere pravdepodobnosti, pričom nie je k dispozícii žiadny ďalší relevantný dôkaz, ktorý by obžalovaného zo spáchania skutku usvedčoval. Podľa názoru prokurátora je spáchanie skutku obžalovaným nepochybne preukázané výpoveďou svedka A. A., v kontexte so zisteniami znalca v znaleckom posudku. S. A. A. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní so 100 určitosťou opoznal obžalovaného na kamerovom zázname na stránke MV SR, kde chodia žiadosti o stotožnenie páchatelov. Obžalovaného pozná z práce, nakoľko bol realizovaný viacej krát, za podplácanie, krádež na osobe asi 3 - 4 krát. Konkrétne aj on ho riešil za uvedené skutky, drogové, krádeže, vlámačky v hoteli, obdobné ako tento. Znalkyňa v znaleckom posudku síce uviedla, že detail hlavy a tváre zaznamenané osoby na spornom materiáli, je pre individuálnu identifikáciu nedostačujúci. Súčasne však uvádza, že na snímkach boli vyhodnotené znaky: hranica vlasov (vlasová krajina), hranica čela a naznačená jazva (vlasová časť čelovo - temennej oblasti). Tieto znaky vykazujú typovú zhodu so znakmi na hlave a tvári osoby (obžalovaného) na fotografiách predložených ako porovnávací materiál. Znalkyňa vo svojej výpovedi taktiež uviedla, že z praxe vie, že v obdobných situáciách existujú prípady, kedy osoby vedia opoznať iné osoby, s ktorými sa v minulosti už viac krát stretli. V rámci znaleckého skúmania vyhodnocovala u obžalovaného "opoznávacie znaky, ktoré sú všeobecné, skupinové ako tvár hlavy, výška čela, potom sú znaky jedinečné, individuálne ako napr. znamienka, jazvy, tetovania, pretože ich frekvencia výskytu je nižšia v populácii, sú takmer náhodne umiestnené, rôzne veľkosti a pod. Ďalej uviedla, že naznačená jazva u obžalovaného je špecifický znak. V prípade právnej kvalifikácie vyššie uvedeného skutku samosudca neakceptoval návrh na zmenu právnej kvalifikácie skutku, kvalifikovaného ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, na zločin krádeže podľa § 212 odsek 1 odsek 4 písmeno b) Trestného zákona, pričom v takomto prípade by mal z dôvodu príslušnosti samosudca postúpiť vec senátu. Okresný súd v Trenčíne sa predmetným rozhodnutím odklonil od stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na zjednotenie výkladu zákona v otázkach právnej kvalifikácie skutku vykazujúceho znaky jednočinného súbehu trestného činu krádeže vlámaním podľa § 212 Trestného zákona a trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 Trestného zákona spáchaného závažnejším spôsobom - vlámaním v zmysle § 138 písm. e) Trestného zákona, pomeru špeciality a zásady ne bis in idem, sp. zn. Tpj 78/2011 prijaté 12. decembra 2011 publikovaného v Zbierke stanovísk a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky číslo 6/2012 pod číslom 116. Zo stanoviska trestnoprávneho kolégia tiež vyplýva, že pokiaľ ide o ustanovenie § 38 odsek 1 Trestného zákona treba ho vykladať tak, že prikazuje prednostnú kvalifikáciu určitej okolnosti ako zákonného znaku základnej skutkovej podstaty trestného činu, a teda nie ako okolnosti, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby v rámci len jednej kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu. Konkrétna okolnosť môže ako okolnosť podmieňujúca použitie vyššej trestnej sadzby vytvoriť kvalifikovanú skutkovú podstatu s niektorou zo základných skutkových podstát napriek tomu, že je zákonným znakom, uvedeným v inej základnej skutkovej podstate trestného činu (ak sú splnené vyššie naznačené podmienky). To platí aj vtedy, ak jedno ustanovenie osobitnej časti Trestného zákona obsahuje dve (alebo viac) skutkových podstát trestných činov. Preto - ak si páchatel prisvojí cudziu vec tým, že sa jaj zmocní, spôsobí tak malú škodu a spácha taký trestný čin vlámaním, naplní zákonné znaky (markanty) zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona, pri použití § 138 písmeno e) Trestného zákona Takéto posúdenie činu jeho podradením pod kvalifikovanú skutkovú podstatu je v pomere špeciality ku kvalifikácii podľa § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, ktorá sa použije len vtedy, ak páchatel krádežou vlámaním nespôsobí ani malú škodu (§ 125 odsek 1 Trestného zákona). Takéto aplikačné riešenie je podľa názoru trestnoprávneho kolégia v súlade ako s ustálenými kvalifikačnými pravidlami uvedenými vyššie, tak aj s vecnou logikou zákonnej represie, v kontexte ktorej nie je pri trestnom čine krádeže dôvod na liberalizáciu postihu kombinácie zákonných znakov malej škody vlámaním oproti kombinácii znaku malej škody a inej použiteľnej formy závažnejšieho spôsobu konania, uvedenej v § 138 Trestného zákona. Žiadal preto, aby odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 odsek

1 Trestného poriadku vrátiť vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný prostredníctvom obhajkyne vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že prvostupňový súd sa vecou náležite zaoberal, vykonal všetky dôkazy a tieto ako jednotlivito, tak i v súvislostiach riadne posúdil. Neexistuje žiadny priamy dôkaz, ktorý by preukazoval, že skutok spáchal obžalovaný. Jediným priamym dôkazom je kamerový záznam z bezpečnostnej kamery hotela A., na základe ktorého podľa vyjadrenia znalkyne, vzhľadom na kvalitu záznamu, detail hlavy a tváre zaznamenananej osoby na snímkach predložených zo záznamu, je pre individuálnu identifikáciu nedostačujúci, a teda nie je možné jednoznačne potvrdiť, že skutok spáchal obžalovaný. Čo sa týka svedka A. A., ktorý uviedol, že na snímkach opoznal obžalovaného, k tomuto uvádza, že svedok nie je znalcom, kvalita záznamu je veľmi zlá a má za to, že nie je v možnostiach svedka, i keď sa s obžalovaným už v minulosti stretol, jednoznačne potvrdiť totožnosť obžalovaného. Žiadne iné dôkazy (daktyloskopické či iné stopy a pod.) neboli zaistené. Má za to, že v konaní nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že skutok spáchal obžalovaný. Čo sa týka právnej kvalifikácie skutku namietanej prokurátorom, tu sa tiež plne stotožňuje s odôvodnením prvostupňového súdu a tiež s dôvodmi uvedenými v rozsudku Krajského súdu Trenčín spis. zn. 3To/75/2018 zo dňa 26.09.2018. Má za to, že prvostupňový súd rozhodol správne na základe správneho posúdenia skutkových zistení a riadne sa vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Na základe vyššie uvedeného žiada, aby odvolací súd odvolanie prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorom napadnutého výroku rozsudku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby (o vine a treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne a v súlade so zásadou „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ uvedenou v § 2 ods. 4 Tr. por. vyhodnotil jednotlivito i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku. Pritom podrobne a v súlade s vykonanými dôkazmi presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti a dôkazy oprel svoje závery o oslobodení obžalovaného spod obžaloby a pre ktoré dôvodne neakceptoval tvrdenia obsiahnuté v obžalobnom návrhu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnym záverom. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi v plnom rozsahu stotožňuje.

Okresný súd na podklade vo veci vykonaných dôkazov správne zistil, že z vykonaných dôkazov vyplývajú dve protichodné a navzájom sa vylučujúce verzie (možnosti) skutkového riešenia, keď podľa jednej, prezentovanej obžalobou na podklade predovšetkým svedeckej výpovede A. A., ktorý na kamerovom zázname opoznal obžalovaného mohol obžalovaný spáchať žalovaný skutok spôsobom uvedeným v obžalobe, avšak podľa druhej, prezentovanej znalkyňou A. F. Z. aj keď u osoby na kamerovom zázname boli vyhodnotené znaky ako hranica vlasov, hranica čela a naznačená jazva, a tieto znaky vykazujú typovú zhodu so znakmi na hlave a tvári osoby obžalovaného, je toto pre individuálnu identifikáciu nepostačujúce a nie je možné jednoznačne preukázať totožnosť páchatel'a. Aj podľa názoru odvolacieho súdu potom dôkazy prezentované obžalobou ako usvedčujúce zároveň nepostačujú na to, aby bolo možné spoľahlivo vyvodiť jednoznačný a nepochybný záver o tejto podstatnej skutkovej otázke, teda o tom, či žalovaný skutok zodpovedá skutočnosti. A to ešte súd prvého stupňa upustil od ďalšieho dokazovania vylúčením svedkov potvrdzujúcich na inkriminovanú dobu obžalovanému alibi.

Záver o vine musí byť vyslovený na jednoznačne zistených a bezpečne preukázaných faktoch a nie na domnienkach založených na pravdepodobnosti. Takýto záver nemožno preto vyvodiť len na podklade dôkazu, na ktorý poukazoval v odvolaní prokurátor, keď ďalší vo veci okresným súdom vykonaný dôkaz

pripúšťa aj druhú, protichodnú a vylučujúcu verziu (možnosť), podľa ktorej tento skutok obžalovaný nespáchal. Dôkaz, na ktorý poukazoval v odvolaní prokurátor, umožňuje vyvodzovať len podozrenie, že žalovaný skutok sa mohol stať spôsobom uvedeným v obžalobnom návrhu, a že ho obžalovaný mohol spáchať, ale zároveň, keď ďalší vykonaný dôkaz pripúšťa záver aj o druhej možnosti skutkového riešenia, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia nepostačuje na jednoznačný a nepochybný záver o jeho vine, okresný súd správne zvolil tú možnosť, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia a podľa § 285 písm. c/ Tr. por. ho spod obžaloby oslobodil. Zo zásady prezumpcie neviny uvedenej v § 2 ods. 4 Tr. por. vyplýva nielen zásada „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného), ale aj to, že obvinenému musí byť vina preukázaná. Okresný súd takto postupoval, preto jeho záver o oslobodení obžalovaného zodpovedá stavu veci a zákonu. Odvolací súd po preskúmaní veci, vzhľadom na už uvedené dôvody, dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako súd prvého stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými okresný súd rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto odvolacie námietky prokurátora nepovažoval za dôvodné. Smerovali totiž vo svojej podstate len do hodnotenia vykonaného dokazovania, ktoré prokurátor navrhoval vyhodnotiť inak, než urobil okresný súd. V tomto smere treba uviesť, že každý orgán trestného konania hodnotí vykonané dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. por. v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a podľa vlastného vnútorného presvedčenia. Odvolací súd nemôže preto vstupovať do tohto hodnotenia dôkazov a nariadiť súdu nižšieho stupňa k akým záverom má dospieť. Na základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Tak je tomu aj v posudzovanej veci.

Odvolací súd sa nestotožnil ani s odvolacími námietkami prokurátora, týkajúcimi sa procesného postupu súdu prvého stupňa, ktorý neakceptoval návrh prokurátora na hlavnom pojednávaní spočívajúci v tom, že vzhľadom na možnú zmenu právnej kvalifikácie konania obžalovaného mal vo veci rozhodovať senát. Tak predovšetkým otázka, či vo veci má rozhodovať senát alebo samosudca sa odvíja od podanej obžaloby, (tu bol skutok obžalovaného právne kvalifikovaný ako prečin), ale aj po prípadnom zrušení veci a jej vrátení súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie by tomu tak bolo aj naďalej, pretože skutky krádeže spáchané vlámaním, ktoré boli kvalifikované ako zločin, po 1.8.2019 už budú právne kvalifikované ako prečin v zmysle zmien a doplnení zákona č. 300/2005 Z.z. zo dňa 17.7.2019 účinného od 1.8.2019.

Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd nepovažoval odvolanie prokurátora v neprospech obžalovaného za dôvodné, preto jeho odvolanie podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.